KARTA PRZEDMIOTU: Harmonia I kurs podstawowy

<table>
<tr><td>Poziom studiów</td><td>Studia pierwszego stopnia</td><td>Kod przedmiotu</td></tr>
<tr><td>Kierunek/ specjalność</td><td>Wokalistyka
Wokalno-aktorska</td><td></td></tr>
<tr><td>Osoba prowadząca przedmiot</td><td colspan="2">dr Klaudiusz Jania</td></tr>
<tr><td>Przypisane efekty uczenia się</td><td colspan="2"><table>
<tr><td>Student, który zrealizował przedmiot w zakresie:</td><td>Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się</td></tr>
<tr><td>WIEDZY zna i rozumie:</td><td>W06, W08,</td></tr>
<tr><td>UMIEJĘTNOŚCI potrafi:</td><td>U01, U06, U07</td></tr>
<tr><td>KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH jest gotów:</td><td>K01, K02, K04, K05</td></tr>
</table></td></tr>
<tr><td>Treści programowe</td><td colspan="2">Głównym celem przedmiotu jest usystematyzowanie i poszerzenie wiedzy z harmonii z zakresu szkoły II stopnia. Nacisk kładziony jest na element twórczy studenta w zakresie przedstawiania swojej wizji harmonizacji sopranu jednocześnie trzymając się zasad harmonii klasyczno- romantycznej . Istnieje zatem potrzeba rozumienia zasad harmoniki klasycznej. Na tej podstawie student zdobędzie wiedzę i umiejętności niezbędne do konstrukcji własnych opracowań harmonicznych oraz jest zdolny do analizy harmonicznej utworów, które wykonuje w ramach przedmiotu głównego.

Zakres poruszanych treści:
- Zasady prowadzenia głosów
- Łączenie akordów w sposób ścisły i swobodny
- Trójdźwięki triady oraz na stopniach pobocznych
- Akordy zawierające dysonanse, dysonanse harmoniczne, oraz alterowane składniki akordu
- Kadencje (omówienie oraz granie na fortepianie)
- Zboczenia modulacyjne i Modulacje
- Progresje
- Faktura chóralna oraz instrumentalna
- Analiza przykładów muzycznych
- Harmonizacja sopranu bez podanych funkcji
- Harmonizacja sopranu z podanym oznaczeniem funkcyjnym
- Tworzenie pełnych konstrukcji harmonicznych na podstawie oznaczeń funkcyjnych
- Tworzenie własnych konstrukcji harmonicznych bez podanych oznaczeń funkcyjnych
- Dźwięki obce
- Dyktando harmoniczne

Po zakończonym kursie student:

[WIEDZA]
- potrafi wyjaśnić szereg pojęć teoretycznych z zakresu harmonii klasyczno –romantycznej
- potrafi scharakteryzować elementy języka harmonicznego
- zna zasady poprawnego łączenia i doboru akordów w ramach tworzenia konstrukcji harmonicznej
- potrafi dostrzec błędy w harmonizowaniu sopranu wraz z wyjaśnieniem przyczyn ich powstania
- rozpoznaje zależności harmoniczne (ciążenia harmoniczne) na podstawie analizy utworów muzycznych
- potrafi dopasować interpretację dzieła muzycznego wykorzystując napięciowość harmoniczną
- potrafi dopasować inne elementy dzieła muzycznego do przebiegu harmonicznego
- ma świadomość o podstawowej problematyce harmonicznej związanej z fakturą chóralną i instrumentalną

[UMIĘTJĘTNOŚCI]
- potrafi sporządzić własne konstrukcje harmoniczne na kanwie harmoniki dur-moll
- potrafi zastosować zasady w tworzeniu wyżej wymienionych konstrukcji
- płynnie posługuje się zapisem funkcyjnym, oraz zapisem harmonicznym w fakturze chóralnej
- potrafi przeanalizować przebieg harmoniczny fragmentu dzieła muzycznego
- potrafi ze słuchu określić przebieg harmoniczny utworu
- ocenia na podstawie znanych kryteriów jakość przebiegów harmonicznych

[KOMPETENCJE]
- potrafi przedstawić wartościować przebieg harmoniczny zarówno swój autorski jak i innych twórców
- jest w stanie inicjować merytoryczną dyskusję w zakresie poruszanych treści
- potrafi samodzielnie rozszerzać dotychczasową wiedzę dzięki dostępności do materiałów źródłowych
- potrafi określić swoje mocne i słabe cechy w ramach omawianych treści
- jest otwarty na różnorodny punkt widzenia innych artystów</td></tr>
</table>

<table>
<tr><td>Wykaz literatury przedmiotu</td><td colspan="3">1. Kazimierz Sikorski, Harmonia cz I i II , Kraków 2013
2. Franciszek Wesołowski, Nauka harmonii, Łódź 1997
3. Kazimierz Sikorski, Harmonia, zbiór zadań i przykładów, Kraków 2019
4. Jacek Targosz, Podstawy harmonii funkcyjnej, Kraków 2019
5. Tadeusz Zieliński, Podstawy harmoniki nowoczesnej, PWM, Kraków 2015
6. Jan GawlasHarmonia funkcyjna, PWM, Kraków, 1973</td></tr>
<tr><td rowspan="10">Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się</td><td colspan="3">Sposoby weryfikacji</td></tr>
<tr><td>Zaliczenie bez oceny</td><td>Zaliczenie z oceną</td><td>Egzamin</td></tr>
<tr><td>Sem 1</td><td>-</td><td>Sem 2</td></tr>
<tr><td colspan="3">Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się
% zrealizowanych treści programowych</td></tr>
<tr><td>F</td><td colspan="2">do 39 %</td></tr>
<tr><td>E</td><td colspan="2">od 40% do 51 %</td></tr>
<tr><td>D</td><td colspan="2">od 52% do 63%</td></tr>
<tr><td>C</td><td colspan="2">od 64% do 75%</td></tr>
<tr><td>C+</td><td colspan="2">od 76% do 83%</td></tr>
<tr><td>B</td><td colspan="2">od 84% do 95%</td></tr>
<tr><td>A</td><td colspan="2">od 96%</td></tr>
<tr><td>Warunki uzyskania zaliczenia przedmiotu (w tym uzyskanie zaliczenia w sesji poprawkowej)</td><td colspan="3">Warunkiem uzyskania zaliczenia w 1 semestrze jest zaliczenie wszystkich zleconych przez pedagoga zadań.

Warunkiem uzyskania zaliczenia w 2 semestrze jest zaliczenie wszystkich zleconych przez pedagoga zadań. Zaliczenie jest jednoznaczne z dopuszczeniem do egzaminu przeprowadzanego w formie pisemnej. Ocena końcowa to średnia oceny z egzaminu oraz średnich z cząstkowych ocen z zadań.

Zaliczenie w sesji poprawkowej można uzyskać na takich samych zasadach.

SEM 1:
- harmonizacje sopranu z podanym oznaczeniem funkcyjnym
- kolokwia z zakresu tematycznego 1 semestru
- wykonanie kadencji wielkiej rozszerzonej w tonacjach do 6 znaków

SEM 2:
- harmonizacje sopranu z podanym oznaczeniem funkcyjnym oraz bez
- kolokwia z zakresu tematycznego 2 semestru
- wykonanie kadencji zwodniczej w tonacjach do 6 znaków
- egzamin pisemny z zakresu tematycznego całego roku</td></tr>
<tr><td>Podpis</td><td colspan="3"></td></tr>
</table>